

Typology of Generational solidarity in Tehran city with Latent class analysis (LCA)

Fatemeh Modiri¹ | Tofiqh Mobaderi²

1. Corresponding Author, Associate Professor of Sociology, Family Studies Department National Institute for Population Research, Tehran, Iran. E-mail: fateme.modiri@gmail.com
2. PhD student in biostatistics, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. E-mail: tofiq.state@gmail.com

Article Info

ABSTRACT

Article type:

Research Article

Article history:

Received: 3 December 2022

Received in revised form 4 February 2024

Accepted 14 Febraru 2024

Published online 19 Febraru 2024

Keywords:
typology, generational solidarity, familism, Latent Class Analysis, Mplus software.

The structural and cultural changes of recent years in Iran have doubled the importance of examining generational solidarity. In this article, we have done the typology of generational solidarity. The statistical population of this cross-sectional survey was men and women aged 18 years and older in Tehran who had at least one living parent and have not been co-residence. 1000 samples were selected in a multi-stage cluster method from 30 districts of Tehran, and statistical analysis was done using Latent Class Analysis method and Mplus software. The findings show the existence of four types of generational solidarity in Tehran. Thus, two-way familialism was reported in 38.1%, Descending familialism in 27%, Ascending familialism in 5.2% and Autonomous relations in 29.7% of the respondents. In general, it can be said that generational solidarity in Tehran does not follow a specific pattern and there is a variety of generational solidarity. Despite the prevalence of familism in Tehran, the presence of Autonomous in about one-third of the respondents requires more attention and optimal policies.

Cite this article: Modiri, F, Mobaderi, T. (2024). Typology of Generational solidarity in Tehran city with Latent class analysis (LCA). *Sociological Review (Social Science Letter)*, 30 (2), 257- 275.

DOI: <http://doi.org/10.22059/JSR.2024.352029.1822>

© The Author(s).

DOI: <http://doi.org/10.22059/JSR.2024.352029.1822>

Publisher: University of Tehran Press.

گونه‌شناسی همبستگی نسلی در شهر تهران با تکنیک تحلیل طبقه پنهان

فاطمه مدیری^۱ | توفیق مبادری^۲

۱. نویسنده مسئول، دانشیار جامعه‌شناسی، گروه مطالعات خانواده، مؤسسه تحقیقات جمعیت کشور، تهران، ایران. رایانame: fateme.modiri@gmail.com
 ۲. دانشجوی دکتری تخصصی آمار زیستی، دانشگاه تربیت مدرس. رایانame: tofig.state@gmail.com

اطلاعات مقاله	چکیده	نوع مقاله: مقاله پژوهشی
تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۹/۱۲	تغییرات ساختاری و فرهنگی سالیان اخیر در ایران، اهمیت بررسی همبستگی‌های نسلی را دوچندان نموده است. براین اساس در این مقاله به گونه‌شناسی روابط میان والدین و فرزندان پرداخته‌ایم. جامعه آماری این پیمایش مقاطعی، زنان و مردان ۱۸ سال و بالاتر در شهر تهران بوده که حداقل یک والد زنده داشته و همسکنا نبوده‌اند. ۱۰۰۰ نمونه به شیوه خوشبازی چند مرحله‌ای از ۳۰ حوزه شهر تهران انتخاب شده و تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از روش تحلیل طبقه پنهان و نرم‌افزار Mplus انجام شده است. یافته‌ها نشان از وجود چهارگونه همبستگی نسلی در شهر تهران دارد. به طوری که خانواده‌گرایی دوسویه (زندگی در نزدیکی، تماس مکرر، تأیید هنجارهای تعهد خانوادگی، حمایت ایزاری از سوی والدین به فرزندان و فرزندان به والدین، حمایت مالی والدین از فرزندان)، در ۳۸/۱ درصد، خانواده‌گرایی نزولی (زندگی در نزدیکی، تماس مکرر، تأیید هنجارهای تعهد خانواده، کمک از والدین به فرزندان به والدین)، خانواده‌گرایی صعودی (زندگی در نزدیکی، تماس مکرر، تأیید هنجارهای تعهد خانواده و کمک از فرزندان به والدین) در ۵/۲ درصد و روابط خودمنختار (زندگی نکردن در نزدیکی، تماس کم، رد هنجارهای تعهد خانواده، و مبادلات حمایتی اندک) در ۲۹/۷ درصد از پاسخگویان گزارش شده است. به طور کلی می‌توان گفت همبستگی نسلی در شهر تهران از یک الگوی خاص پیروی نکرده و تنوعی از همبستگی نسلی از همبستگی دوسویه تا روابط خودمنختار وجود دارد. علیرغم گستردگی خانواده‌گرایی در شهر تهران، شیوع روابط خودمنختار، در حدود یک سوم از پاسخگویان، توجه ویژه و سیاست‌های بهینه را می‌طلبید.	تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۱۱/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۲۵ تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۱۱/۳۰
کلیدواژه‌ها:	گونه‌شناسی، همبستگی نسلی، خانواده‌گرایی، تحلیل طبقه پنهان، نرم‌افزار Mplus	

استناد: مدیری، فاطمه؛ مبادری، توفیق (۱۴۰۲). گونه‌شناسی همبستگی نسلی در شهر تهران با تکنیک تحلیل طبقه پنهان. *مطالعات جامعه‌شناسنخی (نامه علوم اجتماعی)*, DOI: <http://doi.org/10.22059/JSR.2024.352029.1822> ۳۰، (۲)، ۲۵۷-۲۷۵.

© نویسنده‌ان

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

مقدمه

همبستگی‌های نسلی^۱ همواره مورد توجه برنامه‌ریزان اجتماعی و محققین حوزه‌های مختلف بوده و تغییرات اقتصادی اجتماعی دهه‌های اخیر، آن را به چالش کشیده است. افزایش طول عمر و کاهش نرخ باروری منجر به گسترش خانواده‌های به اصطلاح لوپیاشکل^۲ با تعداد نسبتاً زیاد پیوندهای عمودی و تعداد نسبتاً اندک پیوندهای افقی شده و از سوی دیگر افزایش طلاق و ازدواج مجدد نیز منجر به افزایش پیچیدگی پیوندهای خانوادگی گردیده است (سلترز^۳ و همکاران، ۲۰۰۵؛ متیوس و سان^۴، ۲۰۰۶، بنگستون^۵، ۲۰۰۱). برخی محققین معتقدند که تغییرات ساختاری و فرهنگی این چنینی، برای همبستگی نسلی پیامدهای منفی داشته است (ولف^۶، ۱۹۸۹؛ پوین^۷، ۱۹۹۳)، در حالی که برخی دیگر معتقدند بخش بزرگی از اروپایی‌ها تعهدات قوی خود را در ارائه حمایت از اعضای خانواده ابراز می‌کنند (داتلند و هرلوفسن^۸، ۲۰۰۳). نسبت بالایی از والدین سالخورده در اروپا حداقل یک بار در هفته فرزندان خود را می‌بینند (هنک^۹، ۲۰۰۷) و اکثر اعضای خانواده در انتقالات نسلی نقش دارند (آتیاس دانفت، اگ و ولف^{۱۰}؛ آلبرتینی، کلی و وگل^{۱۱}، ۲۰۰۷؛ کالمین و وربیز^{۱۲}، ۲۰۰۹).

به نظر برخی محققین، مشارکت زنان در نیروی کار، سکولاریزاسیون و فردگرایی چالش‌های جدیدی را برای مراقبت از خانواده ایجاد کرده است (بلاسفیلد و هونینک^{۱۳}، ۱۹۹۱؛ حکیم^{۱۴}، ۲۰۰۰) و گسترش دولت رفاه در اروپا، نیاز به حمایت خانواده را کاهش داده است (اسپینگ-آندرسن^{۱۵}، ۱۹۹۹). در حالی که برخی دیگر معتقدند خدمات رسمی، حمایت غیررسمی را از بین نبرده و خدمات سخاوتمندانه دولت رفاه، مکمل هستند (چپل و بلاندفورد^{۱۶}، ۱۹۹۱؛ داتلند و لوونشتاین^{۱۷}، ۲۰۰۵) و اگرچه سالمندان برای خدمات

۱. همبستگی‌های نسلی به میزان نزدیکی و حمایت بین نسل‌ها اشاره دارد. اینکه افراد نسل‌های مختلف چگونه در زندگی روزمره خود با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کنند، به یکدیگر کمک می‌کنند و به یکدیگر وابسته هستند. همبستگی‌های بین نسلی به کیفیت روابط عمودی بین اعضای خانواده مانند روابط والدین و فرزندان، پدریزگ و مادریزگ و نوه، و ... اشاره دارد. در این مقاله منظور از همبستگی نسلی، کیفیت روابط، میان والدین و فرزندان است.

2. Beanpole family
3. Seltzer
4. Matthews and Sun
5. Bengtson
6. Wolfe
7. Popenoe
8. Daatland and Herlofson
9. Hank
10. Attias Donfut ,Ogg and Wolff
11. Albertini, Kohli and Vogel
12. Kalmijn and Vries
13. Blossfeld and Huinink
14. Hakim
15. Esping-Andersen
16. Chappell and Blandford
17. Daatland and Lowenstein

حمایتی طولانی‌مدت مانند مراقبت شخصی و پرستاری به ارائه‌دهندگان سازمانی مراجعه می‌کنند، در عین حال، خانواده آنها خدمات کمتر سخت مانند کمک عملی در خانه‌داری را ارائه می‌دهند (بونسانگ^۱، ۲۰۰۹؛ برانت، هابرکرن و زیدلیک^۲، ۲۰۰۹).

در بررسی همبستگی نسلی، محققان عمدتاً تنها بعدی از همبستگی را در نظر گرفته‌اند. به عنوان مثال فراوانی تماس والدین و فرزندان در مطالعه توomasini^۳ و همکاران (b2004)، همسکنایی نسلی در مطالعه توomasini و همکاران (a2004)، انتقال منابع در مطالعه آلبرتینی، کلی و وگل، ۲۰۰۷ بررسی شده و لحاظ کردن چندین بعد، به طور همزمان، در کمتر مطالعه‌ای مورد توجه بوده است. بررسی همزمان چند بعد از همبستگی نسلی را می‌توان در محدود مطالعاتی از جمله بنگتسون و رابرتز^۴ (1991) و داکسترا و فوکما^۵ (2011) یافت.

در ایران نیز روابط نسلی مورد توجه برخی محققان بوده است. نتایج این مطالعات نیز طیفی از تفاوت و شکاف نسلی (نیکخواه و همکاران، ۱۳۹۷) تا حمایت و همبستگی نسلی را دربرداشته است (آزادارمکی، ۱۳۹۵؛ کریمی، ۱۳۸۶؛ مدیری، ۱۳۹۹، حصاری، ۱۳۹۶، کوششی، ۱۳۸۸) ولیکن مطالعه‌ای که به طور همزمان به تحلیل چند بعد از همبستگی نسلی پرداخته باشد، یافت نشد.

در نظر گرفتن همزمان ابعاد متعدد همبستگی نسلی و تحلیل آن، به شکل‌گیری دیدگاهی متعادل از روابط نسلی کمک می‌کند و کاهش دوگانه خانواده‌گرایی یا فردگرایی در روابط میان اعضای خانواده را به دنبال دارد. بنابراین در این مقاله دیدگاه چندبعدی را در همبستگی نسلی اتخاذ کردیم تا علاوه بر مرکز برجنبه‌های مختلف، نشان دهیم که الزاماً سطوح بالا در یک بعد از همبستگی نسلی با سطوح بالا در ابعاد دیگر همراه نیست. به عنوان مثال، والدین و فرزندان بزرگسال ممکن است به طور مکرر با هم دیدار و تعامل داشته باشند، اما حمایت ابزاری را مبادله نکنند. این عدم مبادله الزاماً شکاف نسلی و عدم همبستگی نسلی نیست و می‌تواند مرتبط با عدم نیاز یا اعلام خودکفایی طرفین (کالمین، ۲۰۱۴) باشد. همچنین این دیدگاه کمک می‌کند تا بدانیم الزاماً نباید کشورها را خانواده‌گرا یا فردگرا بشناسیم و علیرغم شباهت‌های ملی و فرهنگی، ممکن است در داخل یک جامعه نیز در همبستگی نسلی، تنوع وجود داشته باشد. بنابراین در این مقاله تلاش خواهیم کرد به این سوالات پاسخ دهیم که گونه‌های مختلف همبستگی نسلی در شهر تهران کدامند؟ و میزان شیوع هرگونه به چه میزان است؟

مبانی نظری و پیشینه پژوهش

همبستگی نسلی عمدتاً با تئوری‌های نوع‌دوستی، مبادله، سهم توسعه‌ای، فرهنگ خانواده و تئوری همبستگی نسلی تبیین می‌شود که در ادامه به اختصار به آنها اشاره خواهد شد.

تئوری نوع‌دوستی: نوع‌دوستی یا دیگرخواهی بیانگر رفتاری است که هدف آن نفع‌رسانی به دیگران است. نوع‌دوستی به عنوان جهت‌گیری و کشی در فضای جوامع معاصر با روابط و زمینه اجتماعی در ارتباط است. باورها و تعاملات فرد از طریق گشودن جهانی انسانی و اخلاقی پیش روی کنشگران اجتماعی، زمینه توسعه چنین جهت‌گیری‌هایی را تقویت می‌کند. عوامل فرهنگی و تعاملی افراد

1. Bonsang

2. Brandt, M., Haberkern, K. and Szydlik, M.

3. Tomassini

4. Bengtson, V. L. and Roberts

5. Dykstra and Fokkema

را برای درنظرگرفتن رفاه و نیازهای یکدیگر برمی‌انگیزد. بر اساس تئوری انتخاب خویشاوندان^۱، افراد خود را بیشتر قربانی بستگان خود می‌کنند که در آن بقای ژن نیز تامین می‌شود (سیمونز^۲ و همکاران، ۱۹۷۳) و بر اساس تئوری همدلی نوععدوستانه^۳ برخی اقدامات حمایتی، از تمایل واقعی برای افزایش رفاه دیگران انجام می‌شود. شواهد تجربی باستن^۴ و همکاران (۱۹۸۱) از همدلی نوععدوستانه حمایت می‌کند. در نظریه نوععدوستی، انتقالات از اعضای برخوردار به اعضای کمتر برخوردار جریان دارد.

تئوری مبادله^۵: فرض اساسی در این تئوری اینست که افراد با موازن سود و زیان، به دنبال یافتن و کسب سود بالاتر هستند. بر اساس مدل‌های هزینه سود اقتصادی، هومنز^۶ (۱۹۶۱) و بلاو^۷ (۱۹۶۴) این ادراک را به رفتار اجتماعی گسترش دادند و تعامل میان افراد، بر اساس تلاش برای به حداقل رساندن سود (مادی یا غیرمادی) می‌پاشد. بر این اساس، افراد احساس می‌کنند باید به خاطر انتقالاتی که دریافت کرده‌اند بازپرداختی متناسب داشته باشند (سیلورستین^۸ و همکاران، ۲۰۰۲). در جبران متقابل والدین تأمین مالی تحصیل فرزندان یا وعده ارث را با حمایت شدن توسط فرزندان در دوران سالخوردگی مبادله می‌کنند (توبیو^۹، ۲۰۱۲، ۸۵۴).

تئوری سهم توسعه‌ای^{۱۰}: فرضیه اصلی «سهم توسعه» بر مبنای مطالعه بنگستون و کیپرز^{۱۱} (۱۹۷۱) بوده که بیان می‌دارد جوانان و والدین آنها با درک روابط نسلی براساس مکان آنها در خانواده‌ها و مرحله رشد آنها متفاوت هستند. استقلال در میان جوانان بیشتر بوده و اولویت‌های نسل‌های پایین قوی‌تر است. فرزندان برای والدین مهم‌تر هستند تا والدین برای فرزندان (لینت^{۱۲} و رابرتس، ۱۹۹۷: ۳۹۵).

نظریه فرهنگ خانواده^{۱۳}: همبستگی در خانواده به فرهنگ خانواده در جوامع مختلف بستگی دارد. پدرسالاری (نسل‌های بالاتر) در کشورهای غربی در مناطق شرق و جنوب قوی‌تر است. استقلال نسلی و اولویت نسل پایین، در شمال و غرب کشورهای غربی قوی‌تر است (رهر^{۱۴}، ۲۰۰۴).

همبستگی نسلی^{۱۵}: زمانی که توازن بین پرداخت‌کننده و دریافت‌کننده تغییر می‌کند و برخی به وضوح بیش از دیگران و بیش از آنچه انتظار دارند در آینده دریافت کنند، پرداخت می‌کنند، بحث همبستگی پیش می‌آید. دیدگاه چندبعدی همبستگی نسلی که توسط

1. Kin selection theory

2. Simmons

3. The empathy-altruism theory

4. Batson

5. Exchange theory

6. Homans

7. Blau

8. Silverstein

9. Tobío

10. Developmental stake hypothesis

11. Bengtson and Kuypers

12. Lynott and Roberts

13. Family culture theory

14. Reher

15. Solidarity

بنگستون و رابرتر^۱ (۱۹۹۱) ایجاد شد، الهام‌بخش بسیاری از محققان خانواده بوده است. در نظریه همبستگی نسلی بنگستون شش بعد از هم تفکیک شده است که عبارتند از؛ بعد همبستگی ساختاری^۲، بعد همبستگی معاشرتی^۳، بعد همبستگی عاطفی^۴، بعد همبستگی توافقی^۵، بعد همبستگی هنجاری^۶ و بعد همبستگی کارکردن^۷. همبستگی ساختاری، بدان معناست که چگونه عواملی مانند فاصله جغرافیایی می‌تواند تعامل بین اعضای خانواده را محدود کند یا افزایش دهد. همبستگی معاشرتی، به فراوانی تماس اجتماعی و فعالیت‌های مشترک بین اعضای خانواده اشاره دارد. همبستگی عاطفی، احساس نزدیکی عاطفی، تایید و صمیمیت بین اعضای خانواده را نشان می‌دهد. همبستگی توافقی، سطوح توافق یا درک موجود در نظرات، ارزش‌ها و سبک زندگی اعضای خانواده را نشان می‌دهد. همبستگی هنجاری، به قدرت تعهدی که نسبت به سایر اعضای خانواده احساس می‌شود اشاره دارد. همبستگی کارکردن، مبادله کمک‌ها و حمایت‌های عملی و مالی بین اعضای خانواده را بیان می‌کند (بنگستون و رابرتر، ۱۹۹۱).

مروور مطالعات نشان می‌دهد، همبستگی نسلی عمدتاً در یک بعد مورد بررسی قرار گرفته و غالباً کشورها به دو دسته خانواده‌گرا و فردگرا تقسیم شده‌اند و مطالعاتی که به ابعاد مختلف همبستگی اشاره داشته و تنوع همبستگی در یک کشور را سنجیده باشد، اندک بوده که در ادامه به اختصار اشاره خواهد شد.

رهر (۱۹۹۸) در پیوندهای خانوادگی اروپای غربی نشان داد که کشورهای شمالی فردگرا و کشورهای جنوبی خانواده‌گرا هستند. رهр مرکز و شمال اروپا را با پیوندهای خانوادگی ضعیف و دریای مدیترانه را با پیوندهای خانوادگی قوی توصیف می‌کند. در کشورهایی که پیوندهای خانوادگی ضعیفی دارند، جوانان در سنین نسبتاً جوان خانواده‌های خود را رها می‌کنند و مراقبت از اعضای آسیب‌پذیر خانواده عمدتاً از طریق مؤسسات دولتی و خصوصی انجام می‌شود. در کشورهایی که پیوندهای خانوادگی قوی دارند، جوانان تا زمان ازدواج در خانه والدین می‌مانند و بسیاری از کمک‌هایی که ارائه می‌شود، از طرف خانواده است. در پیوندهای خانوادگی ضعیف، ارزش‌های فردگرایانه و در زمینه‌های خانوادگی قوی ارزش‌های جمع‌گرایانه غالب هستند. داتلند و هرلوفسن (۲۰۰۳) نیز حمایت بیشتری از هنجارهای فرزندسالاری در اسپانیا و اسرائیل نسبت به نروژ، انگلیس و آلمان گزارش کرده‌اند. هولینگر و هالر^۸ (۱۹۹۰) و کالمین و ساراسینو^۹ (۲۰۰۸) نیز یافته‌هایی مشابه ارائه داده‌اند.

هانک (۲۰۰۷) نشان داده که در کشورهای اسکاندیناوی و هلند کمترین شیوع زندگی مشترک والدین با فرزندان بزرگسال، در کشورهای مدیترانه‌ای بالاترین و در منطقه مرکزی اروپا سطوح متوسط آن گزارش شده است. آلمانی، کوهنی و وگل (۲۰۰۷) نقل و انتقالات مکرر اما با شدت کمتری زمان و پول از والدین به فرزندان را در کشورهای شمال اروپا نسبت به کشورهای جنوب اروپا

1. Bengtson and Roberts

2. Structural Solidarity

3. Associative Solidarity

4. Affective Solidarity

5. Consensual Solidarity

6. Normative Solidarity

7. Functional Solidarity

8. Hollinger and Haller

9. Kalmijn and Saraceno

گزارش کرده‌اند، در حالی که کشورهای قاره اروپا در میانه قرار دارند. هانک و بوبر^۱ (۲۰۰۹) و هابرکرن و سیدلیک^۲ (۲۰۱۰) الگوی مشابهی را گزارش کرده‌اند.

گروندي و شلتون^۳ (۲۰۰۱) نشان دادند که نزدیک بودن فیزیکی، به شدت با تماس ارتباط دارد و ارتباط رو در رو را تسهیل می‌کند و نشانه مشخصی از روند کاهش تماس وجود ندارد. این یافته در مطالعات دی‌جونگ‌گیرولد و فوکما^۴ (۱۹۹۸) و هانک (۲۰۰۷) نیز گزارش شده است. حمایت مالی عمده‌ای از والدین به فرزندان جریان می‌باید (آتیاز دانفوت، اگ و ولفر، ۲۰۰۵؛ آلبرتینی، کلی و وکل، ۲۰۰۷). تماس چهربه‌چهره، به نوبه خود، احتمال تبادل کمک را افزایش می‌دهد. از نیازهای گیرنده مبادلات حمایت مالی کمتر تحت تأثیر فاصله قرار می‌گیرند زیرا نیازی به تعامل حضوری ندارند (لیتواک و کولیس^۵، ۱۹۸۷).

داتلندر، هرلوفسن و لیما^۶ به بررسی قدرت و هنجارهای مسئولیت‌پذیری میان والدین مسن و فرزندان بزرگسال در هفت کشور نروژ، آلمان، فرانسه، رومانی، بلغارستان، روسیه و گرجستان پرداخته‌اند. نتیجه در راستای فرضیه فرهنگ خانواده بوده است. هنجارهای خانوادگی در شرق و جنوب قاره قوی‌تر و در نروژ و گرجستان شدت دارد. تفاوت‌های ملی برای هنجارهای فرزندان قابل توجه است. مسئولیت‌پذیری فرزندان در جنوب شرق نسبتاً قوی است (داتلندر و همکاران، ۲۰۱۱). لوونستین و اوگ^۷ (۲۰۰۳) در گزارش خود به مقایسه چند کشور پرداخته و نتیجه گرفته‌اند در هر پنج کشور تعهدات فرزندی برای حمایت سالمندان هنوز قوی است و در اسرائیل و اسپانیا نسبت به نروژ، انگلیس آلمان قوی‌تر است.

آتیاز دانفوت، اگ و ولفر^۸ (۲۰۰۵) شواهدی از شبیه مورد انتظار شمال جنوب اروپا پیدا کردند (۱۷۱: ۲۰۰۵)، اما همچنین بیان کردنده که الگوی انتقال نسلی به خوبی از تفاوت‌های منطقه‌ای اروپا پیروی نمی‌کند. جریان هدایای نقدی عمده‌ای به سوی نسل‌های جوان بوده، در حالی که انتقال زمان به سمت بالا و پایین است. شباهت زیادی در کشورهای مختلف وجود دارد، هرچند تفاوت‌های بین کشورها نیز مشهود است. همچنین کالمین و داکسترا^۹ (۲۰۰۶) نشان دادند که تماس میان فرزندان بزرگسال و والدین در هلند گسترده است و این یافته با سایر کشورهای غربی همخوانی دارد اما میزان بالایی از تفاوت در بین گروه‌های مختلف وجود دارد و یک منبع مهم تفاوت تحصیلات است.

تعداد کمی از محققان تنوع درون کشورها را در الگوهای همبستگی خانوادگی در نظر گرفته‌اند. براین اساس به جای اینکه فرض شود یک الگوی خاص به بهترین وجه همبستگی نسلی را در یک کشور خاص مشخص می‌کند، بر تنوع تمرکز شده است و بنابراین انواع خانواده‌ها به نسبت‌های مختلف در همه کشورها وجود دارد (داگلاس،^{۱۰} ۱۹۹۹؛ گرندستاد^{۱۱}، ۱۹۹۹). داکسترا و کامتر^{۱۲} نوشتند اولاً با ترکیب چشم‌اندازهای کلان و خرد در سراسر اروپا دیدگاه نسبتاً متفاوتی نسبت به قالب رایج خانواده بوجود آمده است. ثانیاً با

1. Hank and Buber

2. Haberkern and Szydlik

3. Grundy and Shelton

4. De Jong Gierveld and Fokkema

5. Litwak and Kulic

6. Daatland, Herlofson, and Lima

7. Lowenstein and Ogg

8. Attias-Donfut, Ogg, and Wolff

9. Kalmijn and Dykstra

10. Douglas

11. Grendstad

12. Dykstra and Komter

گسترش تحقیقات به کشورهای اروپای شرقی نه تنها تفاوت‌های منطقه‌ای مهم در مبادلات نسلی شناسایی شده، بلکه برخی تبیین‌های رفاه در اروپای شرقی و غربی یکسان است. سوم اینکه با تمرکز بر چارچوب قانونی و سیاست‌گذاری ممکن است سیاست‌های ملی، وابستگی نسلی را تقویت یا تضعیف کند. در نظر گرفتن متن جامعه و تفاوت‌های میان جوامع دیدگاه انتقادی و چالش‌های بسیاری را در باره روابط میان نسل‌ها ایجاد می‌کند (داکسترا و کامتر، ۲۰۱۲: ۴۹۰).

داکسترا و فوکما (۲۰۱۱) بر فاصله جغرافیایی، فراوانی تماس، هنجارهای تعهد خانوادگی و مبادله حمایتی تمرکز کرده‌اند که نمایانگر ابعاد همبستگی بنگتسون است. ایشان با استفاده از ابعاد متعدد همبستگی نسلی، مدل کلاس پنهان را برای کشورهای مختلف برای سه منطقه جغرافیایی اروپای شمالی (سوئد، دانمارک، هلند و بلژیک)، اروپای مرکزی (آلمان، فرانسه، اتریش و سوئیس) و جنوب اروپا (ایتالیا، اسپانیا و یونان) تعیین کرده‌اند. چهار گونه خانواده‌گرایی نزولی (زنگی در نزدیکی، تماس مکرر، تأیید هنجارهای تعهد خانواده، کمک از والدین به فرزندان)، خانواده‌گرایی صعودی (زنگی در نزدیکی، تماس مکرر، تأیید هنجارهای تعهد خانواده و انتقالات مالی از والدین به فرزندان)، خودمختار (زنگی نکردن در نزدیکی، تماس کم، رد هنجارهای تعهد خانواده و مبادلات حمایتی اندک) را نشان داده است که این چهار نوع در هر کشور اروپایی رایج است، اگرچه توزیع‌ها متفاوت است. بنابراین محققان باید این ایده را کنار بگذارند که یک کشور خاص را می‌توان با یک نوع غالب خانواده مشخص کرد.

در مطالعات انجام شده داخلی تحلیل همزمان مولفه‌های همبستگی نسلی انجام نشده و ابعاد مختلف همبستگی نسلی نیز کمتر مدنظر بوده است.

کوششی (۱۳۸۸) در مطالعه خود نتیجه گرفته که با وجود میل مهاجرتی بالایی که در میان فرزندان دیده می‌شود، دسترسی سالمدان شهر تهران به فرزندانی که قادر به ایفای نقشی مهم در شبکه حمایت خانوادگی هستند، بالاست. از این‌رو حمایت خانوادگی خصوصاً از نوع حمایت ابزاری تحت سیطره فرزندان قرار دارد و به وسیله منابع دیگر قابل جبران نیست. حصاری (۱۳۹۶) به بررسی الگوها و عوامل تعیین‌کننده انتقالات پولی بین والدین سالمدان و فرزندان بزرگسال در شهر تهران پرداخته است و نشان داده که ۵۸/۶ درصد والدین از فرزندان خود انتقالات مالی دریافت کرده‌اند. حدود ۲۲ درصد کل مبادلات مالی بین والدین و فرزندان مربوط به انتقالات پرداخت شده فرزندان بوده است. والدین در سنین سالخورده و خیلی سالخورده (۷۵ سالگی و بیشتر) تبدیل به دریافت‌کننده انتقالات می‌شوند.

محمودیان و ضرغامی (۱۳۹۴) به بررسی تأثیر مهاجرت فرزندان بر حمایت اجتماعی والدین سالمدان پرداخته و نتیجه گرفته‌اند، مهاجرت فرزندان اثری منفی بر حمایت عاطفی و حمایت ابزاری والدین سالمدان دارد، در عین حال، والدین از حمایت مادی فرزندان مهاجر بهره می‌برند. به نظر می‌رسد فرزندان مهاجر با حمایت مادی بیشتر به دنبال جبران کاستی‌های خود در جنبه‌های دیگر حمایت اجتماعی هستند.

مدیری (۱۳۹۹) نشان داده حمایت فرزندان بزرگسال از والدین در ابعاد مختلف یکسان نبوده و حمایت عاطفی از والدین بیشتر و حمایت ابزاری و به ویژه حمایت مالی کمتر گزارش شده است. عوامل اثرگذار بر حمایت فرزندان بزرگسال از والدین نیز در ابعاد مختلف یکسان نبوده و متأثر از ویژگی‌های اقتصادی اجتماعی، منابع، نیازها و بازدارنده‌ها در فرزندان بزرگسال و والدین است. مدیری و کوششی (۱۴۰۰) نشان دادند که حمایت والدین از فرزندان بزرگسال در سطح بالایی بوده و در ابعاد مختلف یکسان نیست. به

طوری که پند و نصیحت، علاقه‌مندی به زندگی شخصی و حمایت عاطفی، در سطح بالا و حمایت ابزاری و حمایت مالی در سطح پایین‌تری گزارش شده است.

مرور مطالعات نشان داده، در تئوری‌های اقتصادی تمایل به سمت توضیحات منطقی (مانند مبادله) و در جامعه‌شناسی و روانشناسی اجتماعی، تمایل به توضیحات هنجاری (مانند نوع‌دوستی و همبستگی) بیشتر است. همبستگی نسلی، همبستگی قابل توجه انعطاف‌پذیری که در آن اولویت‌های نسل‌ها قوی است. فرضیه سهم توسعه‌ای نسلی نشان می‌دهد اولویت‌های متفاوتی در بین نسل‌ها وجود دارد. نظریه فرهنگ خانواده معتقد است که همبستگی در خانواده به فرهنگ خانواده در جوامع مختلف بستگی دارد. در نظریه نوع‌دوستی، انتقالات از اعضای برخوردار به اعضای کمتر برخوردار جریان داشته و تعهد نسلی آنها در این زمینه تعیین‌کننده است. به طور کلی این تئوری‌ها نشان می‌دهند کارکرد حمایتی خانواده و فرزندان از بین نرفته و این حمایت‌ها با توجه به افزایش امید زندگی به سنین بالاتر منتقل شده است.

از تئوری‌های مطرح شده و پیشینه تحقیق استنتاج می‌شود که جامعه ما جامعه‌ای، خانواده‌گرا بوده و روابط با تئوری همبستگی نسلی و نوع‌دوستی قابل تبیین است و چارچوب تئوریک این پژوهش بر مبنای این دو تئوری استوار است. به این معنا که نوع‌دوستی یا دیگرخواهی که بیانگر رفتاری است که هدف آن نفع‌رسانی به دیگران است، شیوع قابل قبولی داشته و افراد خانواده برای ایجاد رفاه و برطرف کردن نیازهای یکدیگر انگیزه دارند و انتقالات از اعضای برخوردار به اعضای کمتر برخوردار جریان دارد. بر اساس تئوری همبستگی نسلی، توازن بین پرداخت‌کننده و دریافت‌کننده تعییر داشته و برخی به وضوح بیش از دیگران و بیش از آنچه انتظار دارند، حمایت دریافت و پرداخت می‌کنند.

ما پیش‌بینی می‌کنیم که فاصله جغرافیایی، خانواده‌های دارای حمایت بالا از خانواده‌های با حمایت پایین متمایز می‌کند، اما خانواده‌ها را براساس سطح حمایت مالی متمایز نمی‌کند. به تعبیر دیگر محتمل است که افراد دور از هم زندگی کنند، اما حمایت مالی در سطح بالایی از یکدیگر داشته باشند. ما انتظار داریم که خانواده‌هایی با سطوح حمایتی بالا پیدا کنیم که با نزدیکی جغرافیایی والدین و فرزندان و تماس مکرر مشخص شوند و خانواده‌هایی با سطح حمایت پایین که فاصله بین والدین و فرزندان بیشتر است. نقل و انتقالات مالی نیازی به تماس چهره‌به‌چهره و نزدیکی جغرافیایی ندارد. احساس تعهد خانوادگی مستعد رفتار حمایتی است. به عنوان مثال، والدین سالخورده که به شدت احساس می‌کنند اعضای خانواده باید به یکدیگر کمک کنند، به فرزندان خود کمک عملی و مالی بیشتری می‌کنند. هنجارهای تعهد خانواده یکی از انگیزه‌های زیربنای تعاملات نسلی است (گانس و سیلورستین^۱، لی؛^۲ نتر و کوارد،^۳ ۱۹۹۴).

روش‌شناسی پژوهش

جامعه آماری پژوهش، افراد ۱۸ سال و بالاتر ساکن شهر تهران در سال ۱۳۹۵ و شرط ورود به پیمایش، داشتن حداقل یک والد زنده و هم‌سکنا نبودن با والدین بوده است. بر اساس نتایج سرشماری سال ۱۳۹۵، جمعیت تهران ۸۶۹۳۷۰۶ نفر بوده که در ۶۸۴۵ حوزه سکونت داشته‌اند (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵). اندازه نمونه با استفاده از فرمول کوکران و با فرض بیشترین پراکندگی متغیرهای مورد

1.Gans and Silverstein

2.Lee, Netzer and Coward

مطالعه ($p=0/5$)، احتساب خطای نمونه‌گیری حداقل ۵ درصد (دواس، ۱۳۸۶: ۷۸) و دقت احتمالی $0/05$ محاسبه شده است. با در نظر گرفتن اینکه فرمول کوکران فرمول نمونه‌گیری تصادفی ساده بوده و با احتساب اثر طرح و ضریب تعدیل بی‌پاسخی و بودجه طرح، حجم نمونه ۱۰۰۰ نفر در نظر گرفته شد. شیوه نمونه‌گیری، خوشای چندمرحله‌ای (PPS)^۱ بوده و به منظور انتخاب نمونه‌ای معرف از این مناطق از تقسیم جمعیت شهر تهران، بر ۳۰ حوزه فاصله انتخاب ۲۸۹۷۹۰/۲ به دست آمد. اولين حوزه به شکل تصادفی انتخاب شد (حوزه شماره ۴۱۸۳). سپس با اضافه کردن فاصله، حوزه‌های دیگر انتخاب شدند. با توجه به جمعیت هر حوزه، تعداد نمونه‌ها در هر حوزه مشخص شد. نمونه‌گیری از درب منازل بوده و از هر خانوار تنها یک فرد برای مصاحبه انتخاب شدند. در این پژوهش از اعتبار صوری^۲ و اعتبار سازه^۳ استفاده کردیم. جهت کسب اعتبار صوری، پرسشنامه تهیه شده توسط اساتید صاحب‌نظر و اعضای هیئت علمی موسسه مورد بازبینی قرار گرفته و پس از آزمون اولیه، پرسشنامه نهایی تهیه شد و جهت کسب اعتبار سازه از تحلیل عامل اکتشافی استفاده کردیم. برای پایابی گویه‌های پرسشنامه نیز در هر مورد به شرح زیر از آلفای کرونباخ استفاده شده است. در این مقاله گونه‌شناسی همبستگی نسلی با تکنیک تحلیل طبقه پنهان انجام شده است. به طور همزمان ابعاد چندگانه همبستگی (تکرار تماس، حمایت مالی، حمایت ابزاری و فاصله جغرافیایی) را در نظر گرفته‌ایم. تجزیه و تحلیل طبقه پنهان^۴ که کاربرد آن در مطالعات اجتماعی در حال گسترش است، یک روش آماری است که برای شناسایی زیر گروه‌های مشاهده شده در یک جمعیت با مجموعه انتخاب‌شده‌ای از شاخص‌ها استفاده می‌شود. رویکردی «شخص محور» در تضاد با سنت غالب «متغیر محور» که در تکنیک‌هایی مانند تحلیل عاملی یا تحلیل خوش به کار رفته است، می‌باشد. در این روش عمدتاً از شاخص‌های دوتایی استفاده می‌شود. مدلی که کمترین مقدار BIC را دارد، در اولویت است. آزمون نسبت (VLMR-LRT) و آزمون نسبت احتمال بوت‌استرپ (BLRT) معناداری مدل را نشان می‌دهند. اطلاعات ناسازگار در بین شاخص‌های برازش رایج و سنجش مفهومی بسیار مهم است. حجم نمونه ۳۰۰ تا ۱۰۰۰ نفر می‌تواند مدل‌سازی مناسبی را فراهم نماید. چندین بسته نرم‌افزاری آماری وجود دارد که می‌تواند برای مدل‌های LCA مورد استفاده قرار گیرد. رایج‌ترین بسته‌های نرم‌افزاری شامل MplusAutomation، Latent Gold .M plus PROC LCA، GLLAMM، LAVAAN و R مایکروسافت^۵، Muthén and Muthén^۶، Vermunt and Magidson^۷، Hallquist and Wiley^۸، Rosseel^۹ و Hesketh^{۱۰}، Lanza^{۱۱}، Hogan Eggebeen and Clogg^{۱۲}، Silverstein and Bengtson^{۱۳} و Van Gaalen and Dykstra^{۱۴} است. استفاده از همه دسته‌های پاسخ، داده‌های غیرقابل قبول پراکنده‌ای را تولید می‌کند و اگرچه تقسیم دوگانه به

1 .Probability proportional to size

2 .Face Validity

3 .Construct Validity

4 .Latent class analysis (LCA)

5 .Muthén and Muthén

6 .Vermunt and Magidson

7 .Hallquist and Wiley

8 .Rosseel

9 .Hesketh

10 .Lanza

11 .Hogan Eggebeen and Clogg

12 .Silverstein and Bengtson

13 .Van Gaalen and Dykstra

معنای از دست دادن اطلاعات است، اما داشتن تعداد قابل مدیریت سلول در ماتریس داده را تضمین می‌کند. در این مقاله ما از نرم-افزار M plus استفاده کردیم.

تعاریف مفهومی و عملیاتی متغیرهای تحقیق برگرفته از نظریه همبستگی نسلی بنگستون مطالعه داکسترا و فوکما (۲۰۱۱) بوده و مشتمل بر شش بعد همبستگی ساختاری، همبستگی معاشرتی، همبستگی عاطفی، همبستگی توافقی، همبستگی هنجاری و همبستگی کارکرد می‌باشد. چنانکه گفته شد، همبستگی ساختاری، بدان معناست که چگونه عواملی مانند فاصله جغرافیایی می‌تواند تعامل بین اعضای خانواده را محدود کند یا افزایش دهد. همبستگی معاشرتی، به فراوانی تماس اجتماعی و فعالیت‌های مشترک بین اعضای خانواده اشاره دارد. همبستگی عاطفی، احساس نزدیکی عاطفی، تایید و صمیمیت بین اعضای خانواده را نشان می‌دهد. همبستگی توافقی، سطوح توافق یا درک موجود در نظرات، ارزش‌ها و سبک زندگی اعضای خانواده را نشان می‌دهد. همبستگی هنجاری، به قدرت تعهدی که نسبت به سایر اعضای خانواده احساس می‌شود اشاره دارد. همبستگی کارکردی، مبالغه کمک‌ها و حمایت‌های عملی و مالی بین اعضای خانواده را بیان می‌کند (بنگستون و رابرتز، ۱۹۹۱). براین اساس و با توجه به داده‌های موجود، تعاریف عملیاتی متغیرهای تحقیق به شرح زیر است:

تماس: تماس والدین با فرزندان بزرگسال با یک گویه «میزان تماس و احوالپرسی منظم با پدر و مادر به چه میزان است؟» و با پاسخ‌های روزانه، چندبار در هفته، حداقل یکبار در ماه، چندین بار در سال، کمتر، اصلاً (با ارزش ۶ تا ۰) سنجیده شده است. تماس فرزندان بزرگسال با والدین با دو گویه «در سال گذشته به طور متوسط هر چند وقت یکبار به دیدار والدین خود رفت‌اید؟ در سال گذشته به طور متوسط هر چند وقت یکبار تماس‌های دیگر مانند تماس تلفنی یا نامه با والدین خود داشته‌اید؟» و با پاسخ‌های روزانه، چندبار در هفته، حداقل یکبار در ماه، چندین بار در سال، کمتر، اصلاً (با ارزش ۶ تا ۰) سنجیده شده است. این گویه‌ها با هم ترکیب شده و یک متغیر تماس با پاسخ حداقل یکبار در ماه با ارزش ۱ و کمتر از یکبار در ماه با ارزش ۰ ساخته شده است.

حمایت ابزاری: حمایت ابزاری دریافت شده از والدین با چهار گویه «در سال گذشته از والدین خود در موارد زیر به چه میزان کمک منظم دریافت کرده‌اید؟ بچه‌داری، پخت‌وپز و نظافت منزل، کارهایی مانند اثاث‌کشی و تسهیل ارتباطات، مراقبت‌های شخصی» و با پاسخ‌های روزانه، چندبار در هفته، حداقل یکبار در هفته، حداقل یکبار در ماه، چندین بار در سال، کمتر، اصلاً (با ارزش ۶ تا ۰) سنجیده شده است. حمایت ابزاری فرزندان بزرگسال از والدین با دو گویه «در سال گذشته چقدر در کارهای خانگی مانند شستن لباس، نظافت خانه، درست کردن غذا به والدین خود کمک منظم ارائه داده‌اید؟ در سال گذشته چقدر مراقبت‌های شخصی از والدین خود داشته‌اید؟» و با پاسخ‌های روزانه، چندبار در هفته، حداقل یکبار در هفته، حداقل یکبار در ماه، چندین بار در سال، کمتر، اصلاً (با ارزش ۶ تا ۰) سنجیده شده است. از ترکیب متغیرهای فوق یک متغیر حمایت از والدین با پاسخ حداقل یکبار در ماه با ارزش ۱ و کمتر از یکبار در ماه با ارزش ۰ و یک متغیر با حمایت از فرزندان بزرگسال با پاسخ متوسط و بیشتر با ارزش ۱ و کمتر از متوسط با ارزش ۰ ساخته شده است.

حمایت مالی: حمایت مالی دریافت شده از والدین با یک گویه «در سال گذشته از والدین خود به چه میزان حمایت مالی دریافت کرده‌اید؟» و با پاسخ‌های روزانه، چندبار در هفته، حداقل یکبار در هفته، حداقل یکبار در ماه، چندین بار در سال، کمتر، اصلاً (با ارزش ۶ تا ۰) سنجیده شده است. مطالعات پیشین نشان داده که حمایت مالی غالباً یک سویه بوده و جریان آن از سوی والدین به فرزندان است (آتیاز دانفورت، اگ و ولف، ۲۰۰۵؛ آلبرتینی، کلی و وگل، ۲۰۰۷؛ مدیری، ۱۳۹۹، ۱۴۰۰).

هنجارهای تعهد خانوادگی: با ۸ گویه «وقتی والدین مشکلات مالی دارند، فرزندان موظف به کمک مالی به والدین خود هستند، فرزندان باید زندگی کاری (شغلی) خود را با نیاز والدین تنظیم کنند، وقتی والدین نیاز به مراقبت دارند، فرزندان موظف به مراقبت از والدین خود هستند، وقتی والدین دیگر قادر به مراقبت از خود نیستند، فرزندان باید از والدین خود بخواهند که با آنها زندگی کنند، اگر فرزندان نزدیک والدین خود زندگی کنند، باید لاقل هفتاهای یک بار به دیدارشان بروند، در شرایطی که والدین قادر به مراقبت از نوه‌ها نباشند، پدربرزگ/امادربرزگ‌ها باید از نوه‌هایشان مراقبت کنند، وقتی فرزندان بزرگسال مشکلات مالی دارند، والدین باید به آنها کمک مالی کنند، در صورتی که فرزندان نیاز داشته باشند، والدین آنها باید زندگی خودشان را طوری تنظیم کنند که بتوانند به فرزندان خود کمک کنند» و با پاسخ‌های خیلی زیاد، تاحدودی، کم، خیلی کم، اصلاً (با ارزش ۵ تا ۰) سنجیده شده است. این گویه‌ها با هم ترکیب شده و یک متغیر هنجارهای تعهد خانوادگی با پاسخ بیشتر از ۲۰ درصد با ارزش ۱ و کمتر از ۲۰ درصد با ارزش ۰ ساخته شده است.

فاصله جغرافیایی: فاصله جغرافیایی با یک پرسش «شما در چه فاصله‌ای از منزل والدین خود زندگی می‌کنید؟» و با پاسخ‌های یک محله، یک منطقه، منطقه دیگر، یک استان، استان دیگر، خارج از کشور (با ارزش ۱ تا ۶) سنجیده شده است. فاصله جغرافیایی به متغیر فاصله در یک استان، استان دیگر و خارج از کشور با ارزش ۰ و در یک محله، یک منطقه و منطقه دیگر با ارزش ۱ تبدیل شده است.

یافته‌های پژوهش

یافته‌های توصیفی: فراوانی و درصد پاسخ‌ها برای مولفه‌های همبستگی نسلی در جدول ۱ گزارش شده است.

جدول ۱: فراوانی و درصد گویه‌های همبستگی نسلی

متغیر	تعداد (درصد)
تماس	(۷۱/۳) ۷۱۳ کمتر از یکبار در ماه
حمایت ابزاری ارائه شده به والدین	(۲۳/۶) ۲۳۶ کمتر از یکبار در ماه
حمایت ابزاری دریافت شده از والدین	(۶۹/۴) ۶۹۴ متوسط و بالاتر کمتر از متوسط
هنجارهای تعهد خانوادگی	(۷۸/۳) ۷۸۳ بیشتر از ۲۰ درصد کمتر از ۲۰ درصد
حمایت مالی	(۵۶/۸) ۵۶۸ کمتر از متوسط
فاصله	(۴۳/۱) ۴۳۱ در یک محله، یک منطقه و یا منطقه دیگر یک استان، استان دیگر و یا خارج از کشور

چنانکه در جدول فوق می‌بینیم تماس نسلی به میزان حداقل یکبار در ماه در ۷۱/۳ درصد از پاسخگویان وجود دارد. ۲۳/۶ درصد حداقل یکبار در ماه به والدین خود حمایت ابزاری ارائه داده و ۶۹/۴ درصد از والدین خود حمایت ابزاری دریافت می‌کنند. در ۷۸/۳

درصد از افراد شهر تهران هنجارهای تعهد خانوادگی در سطح بالا مشاهده می‌شود و حمایت مالی در ۵۶/۸ درصد وجود دارد. همچنین ۵۵/۸ درصد از والدین و فرزندان بزرگسال در یک محله، یک منطقه و یا یک شهر زندگی می‌کنند. نتایج حاصل از برآش مدل کلاس پنهان با استفاده از نرمافزار Mplus در جدول ۲ آورده شده است. براساس شاخص‌های BIC (هرچه کمتر، بهتر) BLRT، (پی مقدار معنادار) و Entropy بالاتر، تعداد گونه‌های بهینه مشخص می‌شوند. چنانکه در جدول ۲ می‌بینیم، برآش مدل در ۶ گونه معنادار نیست. بیشترین انتروپی در ۱ و ۴ گونه بوده، مقدار BIC در ۴ گونه کمترین را داشته است. بنابراین تعداد کلاس‌های مطلوب ۴ گونه است. به تعبیر دیگر می‌توان ۴ گونه متفاوت، رابطه میان والدین و فرزندان یافت.

جدول ۲: مدل برآش شده تعداد بهینه گونه‌ها در تجزیه و تحلیل کلاس پنهان

Class counts	BLRT test P-value	LMR LR test p-value	Entropy	BIC	AIC	مدل
1000	---	---	---	7319.322	7289.875	۱ گونه
355, 645	< 0.0001	< 0.0001	0.706	6942.348	6878.547	۲ گونه
217, 298, 485	< 0.0001	< 0.0001	0.695	6825.844	6727.689	۳ گونه
297, 52, 270, 381	< 0.0001	< 0.0001	0.704	6799.831	6667.321	۴ گونه
322, 205, 249, 82, 142	0.3350	0.0470	0.769	6837.177	6670.313	۵ گونه
61, 285, 12, 22, 370, 250	0.4550	0.2297	0.778	6876.237	6675.019	۶ گونه

در جدول ۳ براساس گونه‌های تشکیل شده، تعداد (درصد تخصیص) درون هر گونه و احتمالات برآورد شده مربوطه برای هر کدام از مؤلفه‌های مورد نظر گزارش شده‌اند.

جدول ۳: تحلیل طبقه پنهان همبستگی نسلی

۱ گونه (خانواده‌گرایی دوسویه) (خانواده‌گرایی نزولی)	۲ گونه (خانواده‌گرایی دوسویه) (خانواده‌گرایی نزولی)	۳ گونه (خانواده‌گرایی صعودی) (خانواده‌گرایی نزولی)	۴ گونه (خودنمختار)	تعداد (درصد)
(۳۸/۱) 381	(۲۷) 270	(۵/۲) 52	(۲۹/۱) 297	تماس (حداقل یکبار در ماه)
0.964	0.676	1	0.418	حمایت ابزاری ارائه شده به والدین (حداقل یکبار در ماه)
0.563	0.006	0.837	0.013	حمایت ابزاری دریافت شده از والدین (متوسط و بالاتر)
0.925	0.998	0.000	0.224	هنجارهای تعهد خانوادگی (بیشتر ۲۰ درصد)
0.839	0.821	0.871	0.657	حمایت مالی دریافت شده از والدین (متوسط و بیشتر)
0.796	0.830	0.000	0.123	فاصله (در یک محله، یک منطقه و یا منطقه دیگر)
0.840	0.441	0.918	0.328	

چنانکه در جدول ۳ می‌بینیم، ۴ طبقه متفاوت با شیوع به ترتیب ۳۸/۱ درصد، ۵/۲ درصد، ۲۷ درصد و ۲۹/۷ درصد استخراج شده است. مشخصات اولین گونه که ۳۸/۱ درصد از همبستگی نسلی را به خود اختصاص داده است، زندگی والدین و فرزندان در نزدیک یکدیگر، تماس مکرر با یکدیگر، تایید هنجارهای تعهد خانوادگی، حمایت ابزاری دوسویه از والدین به فرزندان و فرزندان به والدین، و حمایت مالی والدین از فرزندان می‌باشد. در گونه ۱ تماس نسلی، هنجارهای تعهد خانوادگی، حمایت ابزاری از سوی والدین به فرزندان، حمایت ابزاری از سوی فرزندان به والدین و حمایت مالی دریافت شده از والدین در سطح بالا بوده و افراد در نزدیک یکدیگر

سکونت دارند و ما این گونه را خانواده‌گرایی دوسویه نامیدیم. در این گونه، اگرچه عمدتاً جریان خدمات از سوی والدین به فرزندان است، فرزندان نیز در سطحی بالاتر از متوسط از والدین خود حمایت ابزاری دارند.

در گونه ۲ هنجارهای تعهد خانوادگی، حمایت ابزاری از سوی والدین به فرزندان و میزان حمایت مالی دریافت شده از والدین در سطح بالا بوده و در عین حال تماس کمتر و فاصله جغرافیایی بیشتر بوده است و حمایت از فرزندان بزرگسال به والدین ناچیز است. این گونه را خانواده‌گرایی نزوی نامیدیم. خانواده‌گرایی نزوی در ۲۷ درصد از افراد نمونه گزارش شده است.

در گونه ۳ که آن را خانواده‌گرایی صعودی نامیدیم، جریان حمایتی از سوی فرزندان به والدین است. در این گونه فاصله جغرافیایی کم، تماس در سطح بالا، میزان حمایت ابزاری ارائه شده به والدین در سطح بالا، هنجارهای تعهد خانوادگی نیز بالاست. در این گونه والدین از فرزندان خود حمایت مالی و حمایت ابزاری ندارند. خانواده‌گرایی صعودی در ۵/۲ درصد از افراد نمونه گزارش شده است.

در گونه چهارم روابط حداقلی وجود دارد. در این گونه فاصله جغرافیایی به زیاد است. تماس پایین، حمایت ابزاری طرفین و هنجارهای تعهد خانوادگی ضعیف، حمایت مالی والدین از فرزندان وجود ندارد و این گونه را روابط خودمختار نامیدیم. روابط خودمختار در ۷/۲۹ درصد از افراد نمونه گزارش شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

در حوزه روابط نسلی، غالباً جوامع به دو دسته خانواده‌گرا و فردگرا و یا با دو سر طیف همبستگی نسلی و تضاد نسلی معرفی شده‌اند. در حالی که علیرغم شباهت‌ها و تفاوت‌های میان جوامع مختلف، در یک جامعه نیز ممکن است، همبستگی نسلی، اشکال متفاوتی داشته باشد. براین اساس، در این مقاله با نرم‌افزار MPlus و با تکنیک تحلیل طبقه پنهان به گونه‌شناسی همبستگی نسلی در شهر تهران پرداختیم. چنانکه گفته‌یم همبستگی نسلی در بسیاری از جوامع با دوگانه خانواده‌گرایی و یا فردگرایی شناخته می‌شود. در حالی که فرض ما اینست که علیرغم تفاوت در میان کشورها، در هر جامعه نیز تنوعی در انواع خانواده وجود دارد. بررسی یک بعد ممکن است اطلاعات کافی را در اختیار محققان قرار ندهد. به عنوان مثال اگر فرض بر این باشد که افرادی که صمیمی‌تر هستند، نزدیک یکدیگر زندگی می‌کنند، می‌توان شواهد نقض آن را نیز پیدا کرد و ممکن است، افرادی نزدیک به هم زندگی کنند، اما صمیمیت میان آنها کم باشد و برعکس، افرادی که به دلایلی در مسافت زیادی از هم به سر می‌برند، اما روابط عاطفی در هم تنیده‌ای داشته باشند. به عنوان مثال در مطالعاتی نشان داده شده که نزدیکی به والدین در فرانسه یا در خانه والدین زندگی کردن در بلغارستان از استراتژی‌های به کار گرفته شده توسط نسل جوان برای افزایش مراقبت از فرزندانشان توسط والدین بزرگ است. به همین جهت در بلغارستان سلامت فیزیکی پایین در مادربزرگ، انگیزه‌ای برای جدایی از والدین است (داکسترا و کامتر، ۲۰۱۲). در این مقاله تلاش شده، به این سوالات که گونه‌های مختلف همبستگی نسلی در شهر تهران کدامند؟ و میزان شیوع هر گونه به چه میزان است؟ پاسخ داده شود. هدف این مطالعه ایجاد دیدگاهی ظریفتر از روابط نسلی با در نظر گرفتن همزمان چندین مولفه همبستگی و استخراج گونه‌های مختلف همبستگی نسلی بوده است.

مرور مطالعات نشان داده، در تبیین همبستگی نسلی عمدتاً موضوعات در سطح خانواده و در مدل همبستگی نسلی است. همبستگی قابل توجه انعطاف‌پذیری که در آن اولویت‌های نسل‌ها قوی است. نظریه فرهنگ خانواده معتقد است که همبستگی در خانواده به فرهنگ خانواده در جوامع مختلف بستگی دارد. همبستگی نسلی از طریق افزایش تعهد نسلی هم باعث افزایش انتقالات می‌شود و هم انتقالات نوع‌دوسستانه و احتمال جبران انتقالات را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به طور کلی این تئوری‌ها نشان می‌دهند کارکرد حمایتی

خانواده و فرزندان از بین نرفته و این حمایت‌ها با توجه به افزایش امید زندگی به سنین بالاتر منتقل شده است. یافته‌های این مقاله نشان داد که خانواده‌گرایی در شهر تهران غالب است و تنوع در انواع خانواده نیز وجود دارد. خانواده‌گرایی در کشورهای جنوبی اروپای غربی در مطالعات رهر (۱۹۹۸) و هابرکرن و سیدلیک (۲۰۱۰) نیز گزارش شده است. هولینگر و هالر (۱۹۹۰) و کالمین و ساراسینو (۲۰۰۸) خانواده‌گرایی را در جنوب و شرق اروپا و هانک (۲۰۰۷) آن را در کشورهای مدیترانه‌ای گزارش نموده است. فرض تنوع در خانواده تهرانی نیز تایید شد و چهار گونه خانواده استخراج شده است. خانواده‌گرایی دوسویه بالاترین درصد و ۳۸/۱ درصد همبستگی نسلی را به خود اختصاص داده است. یافته‌ها نشان داده که محققان باید فراتر از این ایده حرکت کنند که یک کشور خاص را می‌توان با یک نوع غالب خانواده مشخص کرد. مشابه این یافته در مطالعه داکسترا و فوکما (۲۰۱۱) نیز مشاهده شد.

چنانکه دیدیم، ۴ طبقه متفاوت همبستگی نسلی در شهر تهران استخراج شد. خانواده‌گرایی دوسویه با شیوع ۳۸/۱ درصد با ویژگی‌های زندگی والدین و فرزندان در نزدیک یکدیگر، تماس مکرر با یکدیگر، تایید هنجارهای تعهد خانوادگی، حمایت ابزاری دوسویه از والدین به فرزندان و فرزندان به والدین و حمایت مالی والدین از فرزندان شناسایی شد. در این گونه، اگرچه عمدتاً جریان خدمات از سوی والدین به فرزندان است، فرزندان نیز در سطحی بالاتر از متوسط از والدین خود حمایت ابزاری دارند.

در گونه خانواده‌گرایی نزولی با شیوع ۲۷ درصدی، هنجارهای تعهد خانوادگی، حمایت ابزاری از سوی والدین به فرزندان و میزان حمایت مالی دریافت شده از والدین در سطح بالا بوده، و در عین حال تماس کمتر و فاصله جغرافیایی بیشتر بوده است و حمایت از فرزندان بزرگسال به والدین ناچیز است. در خانواده‌گرایی سعودی، جریان حمایتی از سوی فرزندان به والدین است. در این گونه فاصله جغرافیایی کم، تماس در سطح بالا، میزان حمایت ابزاری ارائه شده به والدین در سطح بالا، هنجارهای تعهد خانوادگی نیز بالاست. در این گونه والدین از فرزندان خود حمایت مالی و حمایت ابزاری ندارند. خانواده‌گرایی سعودی در ۵/۲ درصد از افراد نمونه گزارش شده است. در روابط خودمنختار، روابط حداقلی وجود دارد. در این گونه فاصله جغرافیایی به نسبت زیاد است. تماس پایین، حمایت ابزاری طفین و هنجارهای تعهد خانوادگی ضعیف، حمایت مالی والدین از فرزندان وجود ندارد و در ۲۹/۷ درصد از افراد نمونه گزارش شده است.

یافته‌های مقاله تئوری نوعدoustی و همبستگی نسلی را تایید می‌کند. چنانکه گفتیم، بنگستون و رابرتس (۱۹۹۱) معتقدند که همبستگی تک‌بعدی نبوده و شامل چندین بعد ساختاری، معاشرتی، عاطفی، توافقی، هنجاری، و کارکردی می‌باشد و توجه به این ابعاد مختلف ضرورت دارد. علیرغم اینکه در بسیاری از مطالعات به یک بعد از همبستگی پرداخته شده است، ما در این مقاله به ابعاد خانواده‌گرایی صعودی و خانواده‌گرایی نزولی وجود دارد، اما به تفاوت‌های میان این گونه‌ها نیز لازم است توجه شود. در این مقاله نشان دادیم که در جامعه شهر تهران علیرغم شباهت‌های فراوان، در همبستگی نسلی، تنوع قابل توجهی در خانواده‌ها وجود دارد. اگرچه همبستگی نسلی و خانواده‌گرایی در شهران تهران غالب است و در خانواده‌گرایی دو سویه، خانواده‌گرایی صعودی و خانواده‌گرایی نزولی وجود دارد، اما به تفاوت‌های میان این گونه‌ها نیز لازم است توجه شود. در این مقاله فراوانی تماس اجتماعی و فعالیت‌های مشترک بین اعضای خانواده اشاره دارد. احساس نزدیکی عاطفی، تایید و صمیمیت بین اعضای خانواده را نشان می‌دهد. سطوح توافق یا درک موجود در نظرات، ارزش‌ها و سبک زندگی اعضای خانواده را نشان می‌دهد. به قدرت تعهدی که نسبت به سایر اعضای خانواده احساس می‌شود اشاره دارد. مبادله کمک‌ها و حمایت‌های عملی و مالی بین اعضای خانواده را بیان می‌کند.

اگرچه خانواده‌گرایی در شهر تهران غالب است اما باید توجه داشت که، روابط خودمنختار و فردگرایانه در ۲۹/۷ درصد از افراد تهرانی مشاهده شده که این امر در جامعه ما از اهمیت بالایی برخوردار است که توجه بیشتر و سیاست‌های مطلوب را می‌طلبند. در جوامع اروپایی به دلیل وجود دولت رفاه و خدمات سخاوتمندانه، رفتارهای فردگرایانه با آسیب کمتری همراه خواهد بود. در جامعه ما دولت رفاه وجود ندارد یا خدمات مختص‌ری ارائه می‌دهد و در صورتی که افراد دچار مشکل شوند و یا در دوره‌های انتقال مانند ازدواج و تحصیلات، حمایت خانواده و خویشاوندان به شدت نیاز است. در این راستا لازم است ضرورت همبستگی نسلی آموزش داده شود. لازم است مهارت‌های زندگی آموزش داده شود تا افراد بتوانند از خدمات خانواده و خویشاوندی بهره بیشتری ببرند. در حوزه پژوهش، شناسایی ویژگی‌های اقتصادی اجتماعی گونه‌های مختلف خانواده، تحلیل نسلی و تحلیل جنسیتی همبستگی نسلی با لحاظ کردن ابعاد مختلف پیشنهاد می‌شود. همچنین گونه‌شناسی همبستگی نسلی با روش مطالعه کیفی می‌تواند ما را در شناسایی بیشتر این گونه‌ها یاری نماید.

منابع

- آزادارمکی، تقی (۱۳۹۵). *تعییرات، چالش‌ها و آینده خانواده ایرانی*. تهران، تیسا.
- حصاری، علی (۱۳۹۶). *الگوها و عوامل تعیین‌کننده انتقالات بین نسل‌های والدین سالمند و فرزندان بزرگسال در شهر تهران*. پایان‌نامه دکتری، دانشگاه تهران.
- دی. ای. دواس (۱۳۸۶). *پیمایش در تحقیقات اجتماعی، هوش‌نگ نایبی*. تهران، نی.
- کریمی، زینب (۱۳۸۶). *بررسی عوامل جامعه‌شناسخی و جمعیت‌شناسخی مؤثر بر حمایت بین‌نسلی*. مطالعه موردی شهر ورامین، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جمعیت‌شناسی، دانشگاه تهران.
- کوششی، مجید (۱۳۸۸). *رفتارهای جمعیتی و الگوهای حمایت اجتماعی سالمندان شهر تهران*. نامه انجمن جمعیت‌شناسی ایران، ۴(۸)، ۱۷۲-۱۷۲.
- محمودیان، حسین و ضرغامی، حسین (۱۳۹۴). *تأثیرات مهاجرت فرزندان بر حمایت اجتماعی والدین سالمند روستایی*. پژوهش‌های روسایی، ۷(۱)، ۵۳-۲۹.
- مدیری، فاطمه و کوششی، مجید (۲۰۲۱). *بررسی حمایت والدین از فرزندان بزرگسال و عوامل اثرگذار بر آن در شهر تهران*. جامعه‌شناسی ایران، ۲۲(۲)، ۷۷-۱۰۳.
- مدیری، فاطمه، کوششی، مجید (۱۳۹۹). *بررسی حمایت فرزندان بزرگسال از والدین و عوامل اثرگذار بر آن در شهر تهران*. مطالعات جمعیتی، ۶(۲)، ۳۳-۳۲.
- مرکز آمار ایران، نتایج سرشماری سال ۱۳۹۵
- نیکخواه، هدایت‌الله؛ ظهیری‌نیا، مصطفی؛ بهروزیان، بهروز و فلاحتی، احمد (۱۳۹۷). *مطالعه جامعه‌شناسخی ارزش‌های بین‌نسلی*. جامعه‌شناسی نهادهای اجتماعی، ۵(۱۱)، ۳۲۰-۲۸۹.

Albertini, M., Kohli, M. and Vogel, C. 2007, Intergenerational transfers of time and money in European families: common patterns–different regimes? European Social Policy, 17, 4, 319-34.

Attias-Donfut, C., Ogg, J., & Wolff, F.-C. 2005, European patterns of intergenerational financial and time transfers, European journal of ageing, 2(3), 161-173 .

- Batson, C. D., Duncan, B. D., Ackerman, P., Buckley, T., & Birch, K. 1981, Is empathic emotion a source of altruistic motivation? *personality and Social Psychology*, 40(2),290 .
- Bengtson, V. L. 2001, Beyond the nuclear family: the increasing importance of multigenerational
- Bengtson, V. L., & Roberts, R. E. 1991, Intergenerational solidarity in aging families: An example of formal theory construction, *Journal of Marriage and the Family*, 856-870 .
- Blossfeld, H.-P. and Huinink, J. 1991, Human capital investments or norms of role transition? How women's schooling and career affect the process of family formation, *American Journal of Sociology*, 97, 1, 143–68.
- Bonsang, E. 2009, Does informal care from children to their elderly parents substitute for formal care in Europe? *Health Economics*, 28, 1, 143–54.
- Brandt, M., Haberkern, K. and Szydlik, M. 2009, Intergenerational help and care in Europe, *European Sociological Review*, 25, 5, 585–601.
- Chappell, N. and Blandford, A. 1991, Informal and formal care: exploring the complementarity, *Ageing & Society*, 11, 3, 299–317.
- Clogg, C. C. 1995, Latent class models. In Arminger, G., Clogg, C. C. and Sobel, M. E. (eds), *Handbook of Statistical Modeling for the Social and Behavioral Sciences*. Plenum, New York, 311–59.
- Daatland, S. O. and Herlofson, K. 2003, Lost solidarity or changed solidarity: a comparative European view of normative family solidarity. *Ageing & Society*, 23, 5, 537–60.
- Daatland, S. O. and Lowenstein, A. 2005, Intergenerational solidarity and the family welfare state balance, *European Journal of Ageing*, 2, 3, 174–82.
- Daatland, S. O., Herlofson, K., & Lima, I. A. 2011, Balancing generations: on the strength and character of family norms in the West and East of Europe, *Ageing & Society*, 31(7), 1159 1179 .
- De Jong Gierveld, J. and Fokkema, T. 1998, Geographical differences in support networks of older adults, *Tijdschrift voor Economische en Sociale Geografie*, 89, 3, 328–36.
- Douglas, M. 1999, Four cultures: the evolution of a parsimonious model. *Geojournal*,47,3, 411-5.
- Dykstra, P. A., & Fokkema, T. 2011, Relationships between parents and their adult children: A West European typology of late-life families, *Ageing & Society*, 31(4), 545-569.
- Dykstra, P. A., & Komter, A. E. 2006, Structural characteristics of Dutch kin networks, *Family solidarity in the Netherlands*, 21-42 .
- Gans, D. and Silverstein, M. 2006, Norms of filial responsibility for aging parents across time and generations, *Marriage and Family*, 68, 4, 961–76.
- Grendstad, G. 1999, A political cultural map of Europe: a survey approach, *Geojournal*, 47, 3, 463–75.
- Grundy, E. and Shelton, N. 2001, Contact between adult children and their parents in Great Britain 1986–99, *Environment and Planning A*, 33, 4, 685–97.
- Haberkern, K. and Szydlik, M. 2010, State care provision, societal opinion and children's care of older parents in 11 European countries, *Ageing & Society*, 30, 2, 299–323.
- Hakim, C. 2000, *Work–Lifestyle Choices in the 21st Century: Preference Theory*, Oxford University Press.
- Hallquist, M. N., & Wiley, J. F. 2018, MplusAutomation: An R package for facilitating large-scale latent variable analyses in Mplus, *Structural Equation Modeling*, 25(4), 621–638.
- Hank, K. 2007, Proximity and contacts between older parents and their children: a European comparison, *Marriage and Family*, 69, 1, 157–73.
- Hank, K. and Buber, I. 2009, Grandparents caring for their grandchildren: findings from the 2004 Survey of Health, Ageing, and Retirement in Europe. *Family Issues*, 30, 1, 53–73.
- Hogan, D. P., Eggebeen, D. J. and Clogg, C. C. 1993, The structure of intergenerational exchanges in American families, *American Journal of Sociology*, 98, 6, 1428–58.

- Hollinger, F. and Haller, M. 1990, Kinship and social networks in modern societies: a cross-cultural comparison among seven nations, *European Sociological Review*, 6, 2, 103–24.
- Kalmijn, M. and Saraceno, C. 2008, A comparative perspective on intergenerational support: responsiveness to parental needs in individualistic and familialistic countries, *European Societies*, 10, 3, 479–508.
- Kalmijn, M., & De Vries, J. 2009, Change and stability in parent–child contact in five Western countries, *European Journal of Population/Revue europeenne de demographie*, 25(3), 257–276 .Kalmijn, M., & Dykstra, P. A. 2006, Differentials in face-to-face contact between parents and their grown-up children, *Family solidarity in the Netherlands*, 63–88 .
- Lanza, S. T., Collins, L. M., Lemmon, D. R., & Schafer, J. L. 2007, PROC LCA: A SAS procedure for latent class analysis. *Structural Equation Modeling*, 14(4), 671–694.
- Lee, G. R., Netzer, J. K. and Coward, R. T. 1994, Filial responsibility expectations and patterns of intergenerational assistance, *Marriage and the Family*, 56, 3, 559–65.
- Litwak, E. and Kulic, S. 1987, Technology, proximity, and measures of kin support, *Marriage and the Family*, 49, 3, 649–61.
- Lowenstein, A., & Ogg, J. 2003, *OASIS: Old Age and Autonomy: the Role of Service Systems and Intergenerational Family Solidarit.*: Erhebungdesign und Instrumente des deutschen Survey.
- Lynott, P. P., & Roberts, R. E. 1997, The developmental stake hypothesis and changing perceptions of intergenerational relations, 1971–1985, *The Gerontologist*, 37(3), 394–405.
- Matthews, S. H. and Sun, R. 2006, Incidence of four-generation family lineages: is timing of fertility or mortality a better explanation? *Gerontology: Social Sciences*, 61B, 2, S99–106.
- Muthén, L. K., & Muthén, B. O. 1998, *Mplus user's guide* (8th ed.). Los Angeles, CA: Muthén & Muthén.
- Ogg, J. and Renaut, S. 2006, The support of parents in old age by those born during 1945–1954: a European perspective, *Ageing & Society*, 26, 5, 723–43.
- Popenoe, D. 1993, American family decline, 1960–1990: a review and appraisal, *Marriage and the Family*, 55, 3, 527–55.
- Press, Berkeley.
- Rabe-Hesketh, S, Skrondal, A, & Pickles, A. 2004, GLLAMM manual. In U.C. Berkeley Division of Biostatistics Working Paper Series (working paper 160), Berkeley Electronic Press.
- Reher, D. S. 1998, Family ties in Western Europe: persistent contrasts, *Population and Development Review*, 24, 2, 203–34.
- Reher, D. S. 2004, Family ties in western Europe, In Strong family and low fertility: A paradox?, Springer.
- Rosseel, Y. 2012, lavaan: An R package for structural equation modeling, *Statistical Software*, 48(2), online publication.
- Seltzer, J. A., Bachrach, C. A., Bianchi, S. M., Bledsoe, C. H., Casper, L. M., Chase-Lansdale, P. L., DiPrete, T. A., Hotz, V. J., Morgan, S. P., Sanders, S. G. and Thomas, D. 2005, Explaining family change and variation: challenges for family demographers, *Marriage and Family*, 67, 4, 908–25.
- Silverstein, M. and Bengtson, V. L. 1997, Intergenerational solidarity and the structure of adult–parent relationships in American families, *American Journal of Sociology*, 103, 2, 429–60.
- Silverstein, M., Conroy, S. J., Wang, H., Giarrusso, R., & Bengtson, V. L. 2002, Reciprocity in parent–child relations over the adult life course, *The Journals of Gerontology Series B: Psychological Sciences and Social Sciences*, 57(1), S3–S13 .
- Silverstein, M., Gans, D., & Yang, F. M. 2006, Intergenerational support to aging parents: The role of norms and needs, *Family Issues*, 27(8), 1068–1084 .

- Simmons, R. G., Fulton, J., & Fulton, R. 1973, The prospective organ transplant donor: Problems and prospects of medical innovation, *OMEGA- Death and Dying*, 3(4), 319-339 .
- Tobío Soler, C. 2012, Reciprocity and solidarity in intergenerational, *Papers: revista de sociologia*, 97(4), 0849-0873 .
- Tomassini, C., Glaser, K., Wolf, D., Broese van Groenou, M. and Grundy, E. 2004a, Living arrangements among older people: an overview of trends in Europe and the USA, *Population Trends*, 115, 24–34.
- Tomassini, C., Kalogirou, S., Grundy, E., Fokkema, T., Martikainen, P., Broese van Groenou, M. and Karisto, A. 2004b, Contacts between elderly parents and their children in four European countries: current patterns and future prospects. *European Journal of Ageing*, 1, 1, 54–63.
- Van Gaalen, R. I. and Dykstra, P. A. 2006, Solidarity and conflict between adult children and parents: a latent class analysis, *Marriage and Family*, 68, 4, 947–60.
- Vermunt, J. K. and Magidson, J. 2005, Latent GOLD User's Guide (Version 4.0). Statistical Innovations, Belmont, Massachusetts.
- Wolfe, A. 1989, Whose Keeper? Social Science and Moral Obligations, University of California
- Yamaguchi, K. 2000, Multinomial logit latent-class regression models: an analysis of the predictors of gender-role attitudes among Japanese women, *American Journal of Sociology*, 105(6), 1702-1740.